

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem JUDr. Filipem Liškou ve věci

žalobkyně: **Pojišťovna VZP, a.s.**, IČO 27116913
bytem Lazarská 1718/3, 110 00 Praha
zastoupená advokátkou Mgr. Lucií Tycovou Rambouskovou
sídlem Národní 973/41, 110 00 Praha

proti

žalovaným: **1) Kverulant.org o.p.s.,** IČO 28925165
sídlem Pražská 1148/59, 102 00 Praha
2) [Jméno a Příjmení], nar. xxx
bytem xxx
oba zastoupeni advokátem JUDr. Petrem Hromkem, Ph.D.
sídlem Vinohradská 34/30, 120 00 Praha

o ochranu pověsti právnické osoby,

takto:

I. Žaloba se co do stanovení povinnosti žalovanému 1/ a 2/ z článku s názvem „[NÁZEV ČLÁNKU]“ uveřejněného na webové stránce xxx xxx

„nemravný a nezákonný“

„Výsledkem vzniku monopolu bylo to, co monopoly dělávají, prudké navýšení cen pojistného.“

Shodu s prvopisem potvrzuje H.Š.

„Kverulant také argumentoval tím, že PVZP značnou část pojistného utrácela za pojistné zajištění svých rizik mimo ČR, protože měla malý kapitál. PVZP se tak pohybuje na hranici vyžadující zásah dohledového orgánu.“

„neboť ta hospodařila a hospodaří pouze s prostředky veřejného zdravotního pojištění.“

„Na založení 100% dcery PVZP si vedení VZP si vedení VZP vzalo z „kasičky“, kam přispívají občané pro případ nemoci, 410 milionů korun.“

zamítá.

II. Žaloba se co do stanovení povinnosti žalovanému 1/ a 2/ uveřejnit na webové stránce https://www.kverulant.org veřejně dostupným způsobem po dobu alespoň dvou měsíců omluvu následujícího znění:

„OMLUVA POJIŠŤOVNĚ VZP, A.S.

Společnost Kverulant.org o.p.s., IČO: 28925165, sídlem Pražská 1148/59, Hostivař, 102 00 Praha 10, a [Jméno a Příjmení], nar. xxx, xxx xxx, se tímto omlouvají společnosti Pojišťovna VZP, a.s. za publikaci výroků:

„nemravný a nezákonný“

„Výsledkem vzniku monopolu bylo to, co monopoly dělávají, prudké navýšení cen pojistného.“

„Kverulant také argumentoval tím, že PVZP značnou část pojistného utrácela za pojistné zajištění svých rizik mimo ČR, protože měla malý kapitál. PVZP se tak pohybuje na hranici vyžadující zásah dohledového orgánu.“

„neboť ta hospodařila a hospodaří pouze s prostředky veřejného zdravotního pojištění.“

„Na založení 100% dcery PVZP si vedení VZP vzalo z „kasičky“, kam přispívají občané pro případ nemoci, 410 milionů korun.“

v článku s názvem „[NÁZEV ČLÁNKU]“ uveřejněného na webové stránce xxx xxx , článku s názvem „[Název článku]“ uveřejněného na webové stránce xxx xxx , článku s názvem „[Název článku]“ uveřejněného na webové stránce xxx xxx a článku s názvem „[Název článku]“ uveřejněného na webové stránce xxx xxx uveřejněného na webové stránce xxx xxx

zamítá.

III. Žalobkyně je povinna uhradit žalovaným náhradu nákladů řízení v částce 50 916,80, a to k rukám právního zástupce žalovaných do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Obvodního soudu pro Prahu 10 dne 18. 5. 2023 domáhala po žalovaném 1) a 2) odstranění článku „[NÁZEV ČLÁNKU]“ z webu kverulant.org a uložení zákazu dalšího zveřejňování článku. Dále po žalovaných požadovala zveřejnění omluvy na shodném webu. Výše uvedené nároky odůvodnila tím, že článek obsahuje nepravdivá tvrzení a bylo jím zasaženo do dobré pověsti žalobkyně.
2. Usnesením č. j. Ncp 1370/2023-53 ze dne 11. 12. 2023 Vrchní soud v Praze rozhodl, že příslušným k projednání sporu je krajský soud – Městský soud v Praze.
3. Po opakovaných změnách žaloby žalobkyní (rozšíření a částečném zpětvzetí) zůstal předmětem řízení nárok žalobkyně na odstranění konkrétních závadných výroků z článku s názvem „[NÁZEV ČLÁNKU]“ uveřejněného na webové stránce xxx xxx a dále povinnost žalovaných

zveřejnit na stránkách https://www.kverulant.org veřejně dostupným způsobem po dobu alespoň dvou měsíců omluvu žalobkyni za uveřejnění nepravdivých výroků.

4. Žalovaní se k žalobě (ve své konečné podobě) vyjádřili tak, že nejsou provozovateli stránek novarepublika.online a o uveřejnění článku na něm nerozhodovali. Článek byl převzat z jejich webu kverulant.org, kdy navíc na konci článku bylo změněno číslo účtu, na který je možné posílat dary. K povinnosti omluvy žalovaní uvedli, že takové právo právnické osobě nenáleží, neboť to může požadovat pouze osoba fyzická.

5. Soud při jednání dne 6. 5. 2024 poučil žalobkyni, že musí tvrdit a prokázat, že autorem závadných tvrzení jsou žalovaní [žalovaný 1)], že tato tvrzení se stále nacházejí na stránkách žalovaného 1), v rámci jakého dokumentu se tato prohlášení vyskytla a jakou formou a kde byly tyto informace zveřejněny.

6. Při jednání dne 5. 6. 2024 účastníci prohlásili za nesporné, že předmětné články jsou uveřejněny primárně na stránkách kverulant.org a dále to, že předmětem tohoto řízení je článek zveřejněný na webu www.novarepublika.cz, který byl převzat ze stránek kverulant.org.

7. Z printscreenu článku „[NÁZEV ČLÁNKU]“ ze dne 25. 7. 2023 zveřejněného na stránce xxx soud zjistil, že autorem článku je [Jméno a Příjmení] a článek byl převzat z „kverulant.cz“.

8. Dle § 135 odst. 1 občanského zákoníku právnická osoba, která byla dotčena zpochybněním svého práva k názvu nebo která utrpěla újmu pro neoprávněný zásah do tohoto práva, nebo které taková újma hrozí, zejména neoprávněným užitím názvu, se může domáhat, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.

9. Dle § 135 odst. 2 občanského zákoníku stejná ochrana náleží právnické osobě proti tomu, kdo bez zákonného důvodu zasahuje do její pověsti nebo soukromí, ledaže se jedná o účely vědecké či umělecké nebo o tiskové, rozhlasové, televizní nebo obdobné zpravodajství; ani takový zásah však nesmí být v rozporu s oprávněnými zájmy právnické osoby.

10. Soud tak, aniž by přistupoval k posuzování závadnosti jednotlivých výroků, musel konstatovat, že žalobkyně neunáší důkazní břemeno ke svým žalobním tvrzením. I když účastníci postavili na jisto, že předmětem řízení má být článek vyskytující se na stránkách **novarepublika.cz** (když při zadání domény novarepublika.online do vyhledávače dojde k automatickému přesměrování na stránky novarepublika.cz), soud se musí držet předmětu řízení, jak vymezen petitem. Žalobkyně však v petitu cílí pouze na doménu novarepublika.online, a to i přes to, že v posledních podáních při změnách žaloby dodávala přílohy ohledně stránek kverulant.org a novarepublika.cz a přes to, že při jednání dne 5. 6. 2024 uvedla, že dokazování se má provádět k webu novarepublika.cz. Žalobkyně tak rezignovala na svou důkazní povinnost vůči portálu novarepublika.online. Žalobkyně dále nijak neprokázala, že by provozovatelem stránek (ať už novarepublika.online, či novarepublika.cz) byl jeden ze žalovaných, případně, že by měli reálnou možnost ovlivnit, co se na portálu publikuje (a tedy měli možnost splnit nárok žalobkyně na odstranění závadných výroků). Na dotaz soudu při jednání, zda „dnešního dne má nějaké důkazní prostředky, které již označila, eventuálně jsou založeny ve spise, které by prokazovaly, že žalovaný 1) či 2) jsou disponenty s webem novarepublika.cz“ žalobkyně uvedla, že má za to, že neexistují žádné důkazy o tom, že by žalovaní 1) a 2) byli disponenty či měli nějaký vliv na webové stránky novarepublika.cz, nicméně nároky uplatňuje z titulu skutečnosti, že žalovaný 2) je autorem předmětného článku a jako autor má za obsah článku odpovědnost. **Žalobkyně tak neprokázala, že by žalovaní byli ve věci pasivně legitimovaní.**

11. Odkaz žalobkyně na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 108/2020 ze dne 27. 10. 2021, který měl potvrzovat tvrzení žalobkyně o tom, že je přípustné žalovat osobu odlišnou od osoby provozovatele, by byl sice důvodný, ale pouze za situace, kdy by žalobkyně požadovala např. náhradu škody způsobenou tvrzeními obsaženými v daném článku; pak by bylo možné autora postihovat bez ohledu na to, kde byl článek publikován. Rozhodnutí se ale nijak nezabývá

povinností článek odstranit (resp. odstranit jeho závadné části), kdy tato povinnost logicky nemůže být uložena osobě, která nedisponuje faktickou možností se stránkami (s článkem) nakládat.

12. Žalovaným tak povinnost odstranit z článku závadná slovní spojení být uložena nemohla, neboť soud nemá za prokázané ani to, že by článek se závadnými tvrzeními stále na portálu novarepublika.online publikovaný byl, ani to, že žalovaní jsou osobami s dispozičními oprávněními vůči portálu novarepublika.online.

13. K uložení povinnosti žalovaným zveřejnit na portálu kverulant.org omluvu žalobkyni soud uzavírá, že nebyl-li konstatován primární zásah do pověsti žalobkyně, pak žalobkyni nemůže náležet ani omluva za takového (neprokázané) závadné jednání. Navíc je nutné zmínit to, že právnickým osobám náhrada nemajetkové újmy ve formě omluvy vůbec nenáleží, neboť zákonodárce nezahrnul neoprávněný zásah do pověsti právnické osoby do okruhu zvlášť stanovených případů, se kterými zákon spojuje právo na odčinění nemajetkové újmy ve smyslu § 2894 odst. 2 občanského zákoníku, toto právo pak nevyplývá ani z ratifikovaných a vyhlášených mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána, ani z harmonizovaných předpisů Evropské unie (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 23 Cdo 327/2021 ze dne 30. 11. 2021).

14. Na základě všech výše uvedených skutečností tak soud žalobu v celém rozsahu zamítl.

15. O náhradě nákladů ve vztahu k části řízení, jež bylo zastaveno usnesením č. j. 10 Cm 3/2024-132 ze dne 5. 6. 2024, soud rozhodoval podle § 146 odst. 2 o. s. ř., kdy procesní zavinění shledal na straně žalobkyně. Částečné zpětvzetí totiž bylo činěno v návaznosti na poučení soudu žalobkyně na ústním jednání dne 6. 5. 2024 o konstantní judikatuře, která neumožňuje vázat zdržovací nároky k článkům jako takovým, ale pouze k výrokům v nich obsaženým. K tvrzenému důvodu žalobkyní, že ke zpětvzetí došlo pro chování žalovaných, kdy ti měli splnit nárok žalobkyně, soud uvádí, že nárok materiálně splněn nebyl. Žalovanými nároky totiž byly požadavky žalobkyně, aby žalovaní stáhli z různých webových stránek články, neboť obsahují lživé výroky. Odstranění těchto lživých výroků však žalobkyně stále požaduje, a to i přes částečné zpětvzetí (změnu žaloby), kdy tyto výroky nyní pouze jednotlivě označuje; nároku žalobkyně tak logicky být vyhověno nemohlo, pokud (tvrzený) závadný stav stále trvá.

16. O náhradě nákladů ve vztahu k části řízení, které bylo skončeno tímto rozsudkem, soud rozhodoval podle § 142 odst. 1 o. s. ř., kdy žalovaní byli rovněž úspěšní (nároky žalobkyně byly v celém rozsahu zamítnuty).

17. Jelikož tak byli žalovaní úspěšní v obou částech řízení, přiznal jim soud náhradu nákladů řízení v plné výši, a to v částce 50 916,80 Kč. Tyto náklady sestávají z odměny advokáta dle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. při tarifní hodnotě 50 000 Kč (§ 9 odst. 4 písm. a) AT) za 8 úkonů ve věci (převzetí věci, vyjádření ze dne 21. 8. 2023, 12. 4. 2024, 28. 5. 2024 a 4. 6. 2024 a účast u jednání dne 6. 5. 2024, 29. 5. 2024 a 5. 6. 2024; soud nepřiznal odměnu za vyjádření ze dne 6. 5. 2024, neboť se jednalo o pouhé rekapitulující vyjádření) po 3 100 Kč a 8 paušálních náhrad po 300 Kč. Jelikož právní zástupce žalovaných zastupoval dvě osoby současně, náleží mu odměna ve dvojnásobné výši snížená o 20 % (§ 12 odst. 4 AT). Celkem tak odměna činí 42 080 Kč (8 x 3 100 Kč x 2 x 0,8 + 8 x 300 Kč). Jelikož je právní zástupce žalovaných plátcem DPH, soud žalovaným přiznal i 21 % DPH z částky 42 080 Kč ve výši 8 836,80 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení. Odvolání se podává u Městského soudu v Praze, k jeho rozhodnutí je příslušný Vrchní soud v Praze.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozhodnutím plněna včas a řádně, lze se jejího splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí, popř. návrhem na nařízení exekuce.

Praha 5. června 2024

JUDr. Filip Liška v. r.
soudce